

Ακολουθία Μεγάλου Αποδείπνου

(Ιερεύς) Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων...

(Αλλιώς...) Είς το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.
Αμήν. (Ιερεύς) Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.
Αμήν.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')
Δόξα... Καί νύν...

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών, Δέσποτα, συγχώρησον τās ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τās ασθeneίας ημών, ένεκεν τού ονόματός σου. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.
Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερα, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού. (Ιερεύς)
Ότι σου εστιν η βασιλεία... Αμήν.

Κύριε ελέησον (ιβ')
Δόξα... Και νυν...

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ. Δεύτε
προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4)

Εν τώ επικαλείσθαι με εισήκουσάς μου, ο Θεός τής δικαιοσύνης μου, εν θλίψει
επλάτυνάς με. Οικτείρησόν με, και εισάκουσον τής προσευχής μου. Υιοί ανθρώπων,
έως πότε βαρυκάριοι; ίνα τί αγαπάτε ματαιότητα, και ζητείτε ψεύδος; Καί γνώτε, ότι
εθαυμάστωσε Κύριος τόν όσιον αυτού, Κύριος εισακούσεται μου, εν τώ κεκραγένοι με
πρός αυτόν. Οργίζεσθε, και μή αμαρτάνετε, ά λέγετε εν ταίς καρδίαις υμών, επί ταίς
κοίταις υμών κατανύγητε, Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, και ελπύσατε επί Κύριον. Πολλοί
λέγουσι, Τίς δείξει ημίν τά αγαθά; Εσημειώθη εφ' ημάς τό φώς τού προσώπου σου,
Κύριε, έδωκας ευφροσύνην εις τήν καρδίαν μου, Από καρπού σίτου, οίνου και ελαίου
αυτών επληθύνησαν. Εν ειρήνη επί τό αυτό κοιμηθήσομαι, και υπνώσω, Ότι σύ, Κύριε,
κατά μόνας επ' ελπίδι κατώ κισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ς' (6)

Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με, μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.
Ελέησόν με, Κύριε, ότι ασθενής ειμι ίασαί με, Κύριε, ότι εταράχθη τά οστά μου, και η
ψυχή μου εταράχθη σφόδρα, και σύ, Κύριε, έως πότε;
Επίστρεψον, Κύριε, ρύσαι τήν ψυχήν μου, σώσόν με ένεκεν τού ελέους σου. Ότι ουκ
έστιν εν τώ θανάτω ο μνημονεύων σου, εν δε τώ άδη τίς εξομολογήσεται σοι; Εκοπίασα
εν τώ στεναγμώ μου, λούσω καθ' εκάστην νύκτα τήν κλίνην μου, ενδάκρυσί μου τήν
στρωμνήν μου βρέξω. Εταράχθη από θυμού ο οφθαλμός μου, επαλαιώθην εν πάσι τοίς
εχθροίς μου. Απόστητε απ' εμού πάντες οι εργαζόμενοι τήν ανομίαν, ότι εισήκουσε
Κύριος τής φωνής τού κλαυθμού μου, Έκουσε Κύριος τής δεήσεώς μου, Κύριος τήν
προσευχήν μου προσεδέξατο.
Αισχυνθείσαν και ταραχθείσαν πάντες οι εχθροί μου, αποστραφείσαν
και καταισχυνθείσαν σφόδρα διά τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (12)

Έως πότε, Κύριε, επιλήση μου εις τέλος; έως πότε αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ'
εμού; Έως τίνος θήσομαι βουλάς εν ψυχή μου, οδύνας εν καρδία μου, ημέρας και
νυκτός; Έως πότε υψωθήσεται ο εχθρός μου επ' εμέ; Επίβλεψον, εισάκουσόν μου,
Κύριε, ο Θεός μου. Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε
είπη ο εχθρός
μου, Ίσχυσα προς αυτόν. Οι θλίβοντές με αγαλλιόσονται, εάν σαλευθώ, εγώ δε, επί τώ
ελέει σου ήλπισα. Αγαλλιόσεται η καρδία μου επί τώ σωτηρίω σου, άσω τώ Κυρίω τώ
ευεργετήσαντί με, και ψαλώ τώ ονόματι Κυρίου του Υψίστου.

Και πάλιν

Έπίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου. Φώτισον τούς οφθαλμούς μου,
μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα προς αυτόν.

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός, Μετανοίας (γ'),
Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24)

Πρός σέ, Κύριε, ήρα τήν ψυχήν μου, ο Θεός μου, επί σοί πέποιθα, μή καταισχυνθείην εις
τόν αιώνα. Μηδέ καταγελασάτωσάν με οι εχθροί μου, και γάρ πάντες οι υπομένοντές σε,

ου μή καταισχυρθώσιν. Αισχυρθήτωσαν οι ανομούντες διακενής, Τάς οδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καί τάς τρίβους σου δίδαξόν με. Οδηγήσόν με επί τήν αλήθειάν σου, καί δίδαξόν με, ότι σύ ει ο Θεός ο σωτήρ μου, καί σέ υπέμεινα όλην τήν ημέραν. Μνήσθητι τών οικτιρμών σου, Κύριε, καί τά ελέη σου, ότι από τού αιώνός εισιν. Αμαρτίας νεότητός μου καί αγνοίας μου μή μνησθής. Κατά τό έλεός σου μνήσθητί μου σύ, ένεκεν τής χρηστότητός σου, Κύριε, Χρηστός καί ευθύς ο Κύριος, διά τούτο νομοθετήσει αμαρτάνοντας εν οδώ. Οδηγήσει πραείς εν κρίσει, διδάξει πραείς οδούς αυτού. Πάσαι αι οδοί Κυρίου έλεος, καί αλήθεια τοίς εκζητούσι τήν διαθήκην αυτού, καί τά μαρτύρια αυτού. Ένεκεν τού ονόματός σου, Κύριε, καί

ιλάσθητι τή αμαρτία μου, πολλή γάρ εστι. Τίς εστιν άνθρωπος ο φοβούμενος τόν Κύριον; νομοθετήσει αυτώ εν οδώ ή ηρετίσατο. Η ψυχή αυτού εν αγαθοίς αυλισθήσεται, καί τό σπέρμα αυτού κληρονομήσει γήν, Κραταίωμα Κύριος τών φοβουμένων αυτόν, καί η διαθήκη αυτού δηλώσει αυτοίς. Οι οφθαλμοί μου διά παντός πρός τόν Κύριον, ότι αυτός εκσπάσει εκ παγίδος τους πόδας μου. Επίβλεψον επ' εμέ, καί ελέησόν με, ότι μονογενής καί πτωχός ειμι εγώ, Αι θλίψεις τής καρδιάς μου επληθύνθησαν, εκ τών αναγκών μου εξάγαγέ με. Ίδε τήν ταπείνωσίν μου, καί τόν κόπον μου, καί άφες πάσας τάς αμαρτίας μου, Ίδε τους εχθρούς μου, ότι επληθύνθησαν, καί μίσος άδικον εμίσησάν με. Φύλαξον τήν ψυχήν μου, καί ρύσαι με, μή καταισχυρθείην ότι ήλπισα επί σέ. Άκακοι καί ευθείς εκολλώντό μοι, ότι υπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ο Θεός, τόν Ισραήλ εκ πασών τών θλίψεων αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30)

Επί σοί, Κύριε, ήλπισα, μή καταισχυρθείην εις τόν αιώνα, εν τή δικαιοσύνη σου ρύσαι με, καί εξελού με. Κλίνον πρός με τό ούς σου, τάχυνον τού εξελέσθαι με. Γενού μοι εις Θεόν υπερασπιστήν, καί εις οίκον καταφυγής τού σώσαί με. Ότι κραταίωμά μου, καί καταφυγή μου ει σύ, καί ένεκεν τού ονόματός σου οδηγήσεις με, καί διαθρέψεις με. Εξάξεις με εκ παγίδος ταύτης, ής έκρυσάν μοι, ότι συ ει ο υπερασπιστής μου, Κύριε, Εις χείράς σου Παραθήσομαι τό πνεύμά μου, ελυτρώσω με, Κύριε, ο Θεός τής αληθείας. Εμίσησας τους διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενής. Εγώ δέ επί τώ Κυρίω ήλπισα, αγαλλιάσομαι καί ευφρανθήσομαι επί τώ ελέει σου. Ότι επείδες επί τήν ταπείνωσίν μου, έσωσας εκ τών αναγκών τήν ψυχήν μου. Καί ου συνέκλεισάς με εις χείρας εχθρών, έστησας έν ευρυχώρω τους πόδας μου. Ελέησόν με, Κύριε, ότι θλίβομαι, εταράχθη εν θυμώ ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου, καί η γαστήρ μου, Ότι εξέλιπεν εν οδύνη η ζωή μου, καί τά έτη μου εν στεναγμοίς. Ησθένησεν εν πτωχεία η ισχύς μου, καί τά όστά μου εταράχθησαν, παρά πάντας τους εχθρούς μου εγενήθην όνειδος, καί τοίς γείτοσί μου σφόδρα, καί φόβος τοίς γνωστοίς μου. Οι θεωρούντες με εξω έφυγον απ' εμού, επελήσθην ωσει νεκρός από καρδιάς. Εγενήθην ωσει σκευός απολωλός, ότι ήκουσα ψόγον πολλών παροικούντων κυκλόθεν, εν τώ επισυναχθήναι αυτούς άμα επ' εμέ, τού λαβείν τήν ψυχήν μου εβουλεύσαντο. Εγώ δέ επί σοί, Κύριε, ήλπισα, είπα, Σύ ει ο Θεός μου εν ταίς χερσί σου οι κλήροί μου. Ρύσαι με εκ χειρός εχθρών μου, καί εκ τών καταδιωκόντων με. Επίφανον τό πρόσωπόν σου επί τόν δούλόν σου, σώσόν με εν τώ ελέει σου Κύριε, μή καταισχυρθείην, ότι επεκαλεσάμην σε. Αισχυρθείησαν ασεβείς, καί καταχθείησαν εις άδου. Άλαλα γενηθήτω τα χείλη τά δόλια, τά λαλούντα κατά τού δικαίου ανομίαν, εν υπερηφανία καί εξουδενώσει, ως πολύ τό πλήθος τής χρηστότητός σου, Κύριε, ής έκρυσας τοίς φοβουμένοις σε. Εξειργάσω τοίς ελπίζουσιν επί σέ εναντίον τών υιών τών ανθρώπων, κατακρύψεις αυτούς εν αποκρύφω τού προσώπου σου, από ταραχής ανθρώπων, σκεπάσεις αυτούς εν σκηνή από αντιλογίας γλωσσών. Ευλογητός Κύριος, οτι εθαυμάστωσε τό έλεος αυτού εν πόλει περιοχής. Εγώ δέ είπα εν τή εκστάσει μου, Απέρριμμα από προσώπου τών οφθαλμών σου. Διά τούτο εισήκουσας τής φωνής τής δεήσεώς μου, εν τώ κεκραγέναι με πρός σέ. Αγαπήσατε τόν Κύριον πάντες οι όσοιοι αυτού ότι αληθείας εκζητεί Κύριος, καί ανταποδίδωσι τοίς περισσώς ποιούσιν υπερηφανίαν, ανδρίζεσθε, καί κραταιούσθω η

καρδία υμών, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 90

Ο κατοικών εν βοήθεια τού Υψίστου, εν σκέπη τού Θεού τού ουρανού αυλισθήσεται. Ερεί τώ Κυρίω, Αντιλήπτωρ μου εί, καί καταφυγή μου, ο Θεός μου, καί ελπιώ επ' αυτόν. Ότι αυτός

ρύσεται σε εκ παγίδος θηρευτών, καί από λόγου ταραχώδους. Εν τοίς μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι, καί υπό τάς πτέρυγας αυτού ελπείς, όπλω κυκλώσει σε η αλήθεια αυτού. Όυ φοβηθήση από φόβου νυκτερινού, από βέλους πετομένου ημέρας. Από πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος καί δαιμονίου μεσημβρινού. Πεσειίται εκ τού κλίτους σου χιλιάς, καί μυριάς εκ δεξιών σου, πρός σέ δε ουκ εγγιεί. Πλήν τοίς οφθαλμοίς σου κατανοήσεις, καί ανταπόδοσιν αμαρτωλών όψει. Ότι σύ, Κύριε, η ελπίς μου, τόν Ύψιστον έθου καταφυγήν σου. Όυ προσελεύσεται πρός σέ κακά, καί μάστιξ ουκ εγγιεί εν τώ σκηνώματί σου. Ότι τοίς Αγγέλοις αυτού εντελείται περί σου, τού διαφυλάξει σε εν πάσαις ταίς οδοίς σου. Επί χειρών αρουσί σε, μήποτε προσκόψης πρός λίθον τόν πόδα σου. Επί ασπίδα καί βασιλίσκον επιβήσει, καί καταπατήσεις λέοντα καί δράκοντα, ότι επ' εμέ ήλπισε, καί ρύσομαι αυτόν, σκεπάσω αυτόν, ότι εγνω τό όνομά μου. Κεκράζεται πρός με, καί εισακούσομαι αυτού, μετ' αυτού ειμι εν θλίψει, εξελούμαι αυτόν, καί δοξάσω αυτόν. Μακρότητα ημερών εμπλήσω αυτόν, καί δείξω αυτώ τό σωτή ριον μου

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός, Κύριε, ελέησον (γ') Δόξα... Καί νύν...

(Είτα τούς εφεξής Στίχους, χύμα καί άνευ μέλους, ει έστιν εκτός τής μεγάλης Τεσσαρακοστής, εν ταύτη δε ψάλλομεν αυτούς εξ εκατέρων τών Χορών, αργώς καί μεγάλη τή φωνή.)

Μεθ' ημών ο Θεός, γνώτε έθνη καί ηττάσθε. Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Επακούσατε έως εσχάτου τής γής, Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ισχυρότες ηττάσθε. Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Σάν γάρ πάλιν ισχύσητε, καί πάλιν ηττηθήσεσθε. Ότι μεθ' ημών ο Θεός. Καί ήν άν βουλήν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος. Ότι μεθ' ημών ο Θεός, Καί λόγον, όν εάν λαλήσητε, ου μή εμμείνη εν υμίν, Ότι μεθ' ημών ο Θεός. Τόν δε φόβον υμών ου μή φοβηθώμεν, ουδ' ου μή ταραχθώμεν. Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Κύριον δε τόν Θεόν ημών, αυτόν αγιάσωμεν, καί αυτός έσται ημίν φόβος. Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί εάν επ' αυτώ πεποιθώς ώ, έσται μοι εις αγιασμόν. Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί πεποιθώς έσομαι επ' αυτώ, καί σωθήσομαι δι' αυτού. Ότι μεθ' ημών ο Θεός. Ιδού εγώ καί τά παιδιά, ά μοι έδωκεν ο Θεός, Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ό λαός ο πορευόμενος εν σκότει, ιδε φώς μέγα. Ότι μεθ' ημών ο Θεός. Οί κατοικούντες εν χώρα, καί σκιά θανάτου, φώς λάμπει εφ' ημάς. Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ότι Παιδίον εγεννήθη ημίν, Υιός, καί εδόθη ημίν, Ότι μεθ' ημών ο Θεός. Ου η αρχή εγενήθη επί τού ώμου αυτού. Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί τῆς ειρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον, Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί καλεῖται τό ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ

Θεός. Θαυμαστός σύμβουλος. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεός ἰσχυρός, Εξουσιαστής, Ἄρχων ειρήνης. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα... Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί νύν... Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γνῶτε ἔθνη καί ἠπτάσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

(Καί ευθύς ὁ Αναγνώστης τά παρόντα Τροπάρια.)

Τήν ἡμέραν διελθῶν, ευχαριστώ σοι, Κύριε, τήν εσπέραν, αἰτούμαι, σύν τῇ
νυκτί αναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καί σώσον με,
Δόξα...

Τήν ἡμέραν παρελθῶν, δοξολογῶ σε, Δέσποτα, τήν εσπέραν αἰτούμαι, σύν τῇ
νυκτί ασκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καί σώσον με.
Καί νύν...

Τήν ἡμέραν διαβάς, υμνολογῶ σε, Ἄγιε, τήν εσπέραν, αἰτούμαι, σύν τῇ νυκτι
ανεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καί σώσον με.

(Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί)

Ἡ ασώματος φύσις, τά Χερουβεῖμ, ασιγήτοις σε ὕμνοις, δοξολογεί.
Εξαπτέρυγα ζῶα, τά Σεραφεῖμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε, υπερυψοί.
Τῶν Ἀγγέλων τε πάσα ἡ στρατιά, τρισαγίοις σε ἅ σμασιν, ευφημεῖ.
Πρό γάρ πάντων ὑπάρχεις, ὁ ὢν Πατήρ, καί συνάναρχον ἔχεις, τόν σόν
Υἱόν. Καί ἰσότιμον φέρων, Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις, τό αμερές.
Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται, καί ὑπουργοί,
Προφητῶν καί Μαρτύρων, πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες, τήν
ζωήν. Ὑπέρ πάντων πρεσβεύσατε, εκτενῶς, ὅτι πάντες υπάρχομεν, ἐν
δεινοῖς. Ἴνα πλάνης ρυσθέντες, τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν,
τήν ὠδήν,

(ὁ Αναγνώστης)

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καί σώσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καί ευθύς

**Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε
πάντων καὶ ἀοράτων.**

**Καὶ εἰς ἓναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰῶνων, Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα
ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ
ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα, Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς, Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, Καὶ
πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ**

συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών, Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικὴν και Αποστολικὴν Εκκλησίαν, Ομολογῶ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών, Προσδοκῶ ανάστασιν νεκρών, Και ζωὴν του μέλλοντος αιώνος, Αμήν.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (εκ γ').

Πάσαι αι ουράνιαι Δυνάμεις τών αγίων Αγγέλων και Αρχαγγέλων, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

Άγιε Ιωάννη, Προφήτα και Πρόδρομε, και Βαπτιστά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

Άγιοι ένδοξοι Απόστολοι, Προφήται, και και πάντες Άγιοι, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών.

Όσοι, θεοφόροι Πατέρες ημών, Ποιμένες, και Διδάσκαλοι τής οικουμένης, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

Η αήττητος, και ακατάλυτος, και θεία δύναμις του τιμίου και ζωοποιου Σταυρου, μή εγκαταλίπης ημάς τούς αμαρτωλούς (δίς).

(οι Χοροί, εναλλάξ)

Ο Θεός, ιλάσθητι ημίν τοίς αμαρτωλοίς (τρίς).

(ο β' Χορός)

Και ελέησον ημάς (άπαξ).

Είτα, Τρισάγιον, Δόξα... Και νύν... Παναγία Τριάς, Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Και νύν... Πάτερ ημών... Ότι σου εστιν...

**(Εάν μέν τυχη Εορτή, λέγομεν τά τής εορτής Τροπάρια
Ει δέ μή, ημέραν παρ' ημέραν, τά Τροπάρια ταύτα.)**

Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, Χριστέ ο Θεός, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα προς αυτόν.

Δόξα...

Αντιλήπτωρ τής ψυχής μου, γενού, ο Θεός, ότι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλών, ρύσαι με εξ αυτών, και σώσον με, αγαθέ, ως φιλόανθρωπος.

Και νύν...

Θεοτοκίον

Ότι ουκ έχομεν παρησίαν, διά τά πολλά ημών αμαρτήματα, σύ τόν εκ σου γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε, πολλά γάρ ισχύει δέησις Μητρός, προς ευμένειαν Δεσπότου, μη παρίδης αμαρτωλών ικεσίας η πάνσεμνος, ότι ελεήμων εστί, και σώζειν δυνάμενος, ο και παθείν υπέρ ημών, σαρκί καταδεξάμενος.

Έτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ημέραν παρ' ημέραν

Τών αοράτων εχθρών μου, τό άύπνον επίστασαι, Κύριε, και τής αθλίας σαρκός μου, τό άτονον ένγνωσ, ο πλάσας με' διό εις χειράς σου, παραθήσομαι τό πνεύμά μου, Σκέπασόν με πτέρυξι τής σής αγαθότητος, μή υπνώσω εις θάνατον, και τούς ίνα νοερούς οφθαλμούς μου

φώτισον, εν τή τρυφή τών θείων λόγων σου, και διεγειρόν με εν καιρώ ευθέτω, προς σήν δοξολογίαν, ως μόνος αγαθός και φιλόανθρωπος.

Στίχ. Επίβλεπον επ' εμέ και ελέησόν με, κατά τό κρίμα τών αγαπώντων τό όνομά σου.

Ως φοβερά η κρίσις σου, Κύριε, τών Αγγέλων παρισταμένων, τών ανθρώπων εισαγομένων, τών βίβλων ανεωγμένων, τών έργων ερευνημένων, τών λογισμών εξεταζομένων, Ποία κρίσις έσται εν εμοί, τώ συλληφθέντι εν αμαρτίαις; τίς μου τήν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τό σκότος καταλάμψει; ει μή, σύ, Κύριε, ελεήσεις με, ως φιλόανθρωπος;
Δόξα...

Δάκρυά μοι δός, ο Θεός, ως ποτε τή γυναικί τή αμαρτωλώ, και αξίωσόν με βρέχειν τούς πόδας σου, τούς εμέ εκ της οδού, τής πλάνης ελευθερώσαντας, και μύρον εύωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρόν εν μετανοία μοι κτισθέντα, ίνα ακούσω καγώ τής ευκταίας σου φωνής, Η πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εις ειρήνην.
Και νύν...

Θεοτοκίον

Τήν ακαταίσχυντον, Θεοτόκε, ελπίδα σου έχων, σωθήσομαι, τήν προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, ου φοβηθήσομαι, καταδιώξω τούς εχθρούς μου, και τροπήσομαι αυτούς, μόνην αμπεχόμενος, ως θώρακα, τήν σκέπην σου, και τήν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοώ σοι Δέσποινα, σώσόν με ταίς πρεσβείαις σου, και ανάστησόν με εκ ζοφώδους ύπνου, προς σήν δοξολογίαν, δυνάμει τού εκ σου σαρκωθέντος, Υιού τού Θεού.

Κύριε, ελέησον (μ') Δόξα... Και νύν... Τήν τιμιωτέραν... Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ. (ο Ιερεύς) Δι' ευχών τών άγιών Πατέρων ημών...

Ευχή τού Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε, Κύριε, ο ρυσάμενος ημάς από παντός βέλους πετομένου ημέρας, ρύσαι ημάς και από παντός πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, Πρόσδεξαι θυσίαν εσπερινην, τάς τών χειρών ημών επάρσεις, Καταξίωσον δέ ημάς και τό νυκτερινόν στάδιον αμέμπτως διελθειν, απειράστους κακών, και λύτρωσαι ημάς από πάσης ταραχής και δειλίας, τής εκ τού διαβόλου ημίν προσγινομένης, Χάρισαι ταίς ψυχαίς ημών κατάνυξιν, και τοίς λογισμοίς ημών μέριμναν τής εν τή φοβερά και δικαία σου κρίσει εξετάσεως Καθήλωσον εκ τού φόβου σου τάς σάρκας ημών, και νέκρωσον τά μέλη ημών τά επί τής γής, ίνα και εν τή καθ' ύπνον ησυχία εμφαιδρυνώμεθα τή θεωρία τών κριμάτων σου, Απόστησον δέ αφ' ημών πάσαν φαντασίαν απρεπή, και επιθυμίαν βλαβεράν, Διανάστησον δέ ημάς εν τώ καιρώ τής προσευχής εστηριγμένους εν τή πίστει, και προκόπτοντας εν τοίς παραγγέλμασί σου, ευδοκία και αγαθότητι τού μονογενούς σου Υιού, μεθ' ού ευλογητός εί, συν τώ παναγίω, και αγαθώ, και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, και αεί, και εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

ο Αναγνώστης

Δεύτε, προσκυνήσωμεν... (εκ γ') Μετανοίας (γ')

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50)

Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου και κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου, επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με, ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός, σοί μόνω ήμαρτον και τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου και νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε, ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου, ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα και τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι, ραντιείς με υσώπω και καθαρισθήσομαι πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι, ακουτιείς με αγαλλίασιν και ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα, απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από

τών αμαρτιών μου καί πάσας τās ανομίας μου εξάλειψον, καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί
ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαινίσον εν τοίς εγκάτοις μου, μή απορρίψης με από τού
προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού, απόδος μοι τήν
αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με, διδάξω ανόμους τās
οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν, ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής
σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου, κύριε τά χείλη μου
ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου, ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα αν
ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις, θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν
συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει, αγάθυνον κύριε εν τή
ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ, τότε ευδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίξουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101)

Κύριε, εισάκουσον τής προσευχής μου, καί η κραυγή μου προς σέ ελθέτω. Μή
αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού, εν ή άν ημέρα, θλίβωμαι, κλίνον προς με τό ούς
σου, εν ή άν ημέρα επικαλέσωμαί σε, ταχύ επάκουσόν μου, ότι εξέλιπον ωσει καπνός αι
ημέραι μου, καί τά όστά μου ωσει φρύγιον συνεφρύγησαν. Επλήγην ωσει χόρτος, καί
εξηράνθη η καρδιά μου, ότι επελαθόμην τού φαγείν τόν άρτον μου, από φωνής τού
στεναγμού μου εκολλήθη τό όστούν μου τή σαρκί μου, ωμοιώθην πελεκάνι ερημικώ,
εγενήθην ωσει νυκτικόραξ εν οικοπέδω. Ηγρύπνησα, καί εγενόμην ως στρουθιον μονάζον
επί δώματος. Όλην τήν ημέραν ωνειδιζόν με οι εχθροί μου, καί οι επαινούντές με κατ' εμού
ώμνυον. Ότι σποδόν ωσει άρτον έφαγον, καί τό πόμα μου μετά κλαυθμού εκίρνων. Από
προσώπου τής όργής σου καί τού θυμού σου, ότι επάρας κατέρραξάς με. Αι ημέραι μου
ωσει σκιά εκλίθησαν, καγώ ωσει χόρτος εξηράνθην. Σύ δέ, Κύριε, εις τόν αιώνα μένεις, καί
τό μνημόσυνόν σου εις γενεάν καί γενεάν. Σύ αναστάς οικτειρήσεις τήν Σιών, ότι καιρός
τού οικτειρήσαι αυτήν, ότι ήκει καιρός. Ότι ευδόκησαν οι δούλοί σου τούς λίθους αυτής,
καί τόν χούν αυτής οικτειρήσουσι. Καί φοβηθήσονται τά έθνη τό όνομά σου, Κύριε, καί
πάντες οι βασιλείς τής γής τήν δόξαν σου. Ότι οικοδομήσει Κύριος τήν Σιών, καί
οφθήσεται εν τή δόξη αυτού. Επέβλεψεν επί τήν προσευχήν των ταπεινών, καί ουκ
εξουδένωσε τήν δέησιν αυτών. Γραφήτω αύτη εις γενεάν ετέρα, καί λαός ο κτιζόμενος
αινέσει τόν Κύριον. Ότι εξέκυπεν εξ ύψους αγίου αυτού, Κύριος εξ ουρανού επί τήν γήν
επέβλεψε. Τού ακούσαι τού στεναγμού των πεπεδημένων, τού λύσαι τούς υιούς των
τεθανατωμένων. Τού αναγγείλαι έν Σιών τό όνομα Κυρίου, καί τήν αίνεσιν αυτού εν
Ιερουσαλήμ. Εν τώ επισυναχθήναι λαούς επί τό αυτό, καί βασιλείς τού δουλεύειν τώ
Κυρίω, Απεκρίθη αυτώ εν οδώ ισχύος αυτού, Τήν ολιγότητα των ημερών μου αναγγειλόν
μοι. Μή αναγάγης με εν ημίσει ημερών μου, εν γενεά γενεών τά έτη σου. Κατ' αρχάς σύ,
Κύριε, τήν γήν εθεμελίωσας, καί έργα των χειρών σου εισιν οι ουρανοί. Αυτοί απολούνται,
σύ δέ διαμένεις, καί πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται. Καί ωσει περιβόλαιον ελίξεις
αυτούς, καί αλλαγήςονται, σύ δέ ο αυτός εί, καί τά έτη σου ουκ εκλείψουσιν. Οι υιοί των
δούλων σου κατασκηνώσουσι, καί τό σπέρμα αυτών εις τόν αιώνα κατευθυνθήσεται.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ

Κύριε παντοκράτορ, ο Θεός των Πατέρων ημών, τού Αβραάμ, καί Ισαάκ, καί Ιακώβ, καί τού
σπέρματος αυτών τού δικαίου, ο ποιήσας τόν ουρανόν καί τήν γήν σύν παντί τώ κόσμω
αυτών, ο πεδήσας τήν θάλασσαν τώ λόγω τού προσταγματος, σου, ο κλείσας τήν
άβυσσον, καί σφραγισάμενος αυτήν τώ φοβερώ καί ενδόξω ονόματί σου, όν πάντα
φρίσσει καί τρέμει από προσώπου τής δυνάμεώς σου, ότι άστεκτος η μεγαλοπρέπεια τής
δόξης σου, καί ανυπόστατος η οργή τής επί αμαρτωλοίς απειλής σου, αμέτρητόν τε καί
ανεξιχνίαστον τό έλεος τής επαγγελίας σου, Σύ γάρ ει Κύριος ύπιστος, εύσπλαγχνος,
μακρόθυμος, καί πολυέλεος, καί μετανοών επί κακίας ανθρωπων, Σύ, Κύριε, κατά τό
πλήθος τής χρηστότητός σου επηγγείλω μετάνοιαν, καί άφεςιν τοίς ημαρτηκόσι σοι, καί

τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν, Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοί τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμάρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης, Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεύσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀνεσις, διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου, Καὶ νῦν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρά σου χρηστότητος, Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω, ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος, Ἄνες μοι, Κύριε, ἀνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης με ἐν ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μὴνίσας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, διότι σύ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοί δεῖξαις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἐλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου, Ὅτι σέ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Τρισάγιον, **Μετανοίας (γ')** Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε ἐλέησον (γ') Δόξα...
Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστὶν...

(Καὶ ψάλλομεν, πρᾶεῖα τῆ φωνῆ, τὰ Κατανυκτικὰ ταῦτα τροπάρια.)

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορούντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σύ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.
Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διὰ σου τῶν περιστάσεων, σύ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον (μ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.
(ὁ Ἱερεὺς) Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων...

Καὶ τὴν Εὐχὴν

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σώσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου, ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ὁ Ἀναγνώστης

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... (γ'), Μετανοίας (γ'), Εἶτα τοὺς ψαλμοὺς:

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)

Θεός, εις τήν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις τό βοηθήσαί μοι σπεύσον.
Αισχυνθήτωσαν καί εντραπήτωσαν οι ζητούντες τήν ψυχήν μου. Αποστραφήτωσαν εις τά
οπίσω, καί καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά. Αποστραφήτωσαν παραυτίκα
αισχυνόμενοι, οι λέγοντές μοι, Εύγε, εύγε. Αγαλλιάσθωσαν καί ευφρανθήτωσαν επί σοί
πάντες, οι ζητούντές σε, ο Θεός, καί λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι
αγαπώντες τό σωτήριόν σου. Εγώ δέ πτωχός ειμι καί πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι,
Βοηθός μου καί ρύστης μου εί σύ, Κύριε, μή χρονίσης.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπιαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου
επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι
ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών, ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου
εταπεινώσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος καί
ηκηδίασεν επ' εμέ τό

πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν
πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων, διεπέτασα τάς χείράς μου
πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλα, ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν
τό

πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς
καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί
ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι προς σέ ήρα τήν ψυχήν μου, εξελού
με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι προς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου
ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία, ένεκα τού
ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου καί
εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν
ψυχήν μου ότι δούλός σου είμι εγώ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα εν υψίστοις Θεώ καί επί γής ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία, Υμνούμεν σε, ευλογούμεν
σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν,
Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί
Άγιον Πνεύμα, Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν
τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου, Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών,
ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς, Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος
Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός, Αμήν.

Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αινέσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα καί εις τόν
αιώνα τού αιώνος, Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά καί γενεά, Εγώ είπα, Κύριε,
ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι, Κύριε, προς σέ κατέφυγον, δίδαξόν
με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου, Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τώ φωτί
σου οψόμεθα φώς, Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς, Ευλογητός εί,
Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις
τούς αιώνας, Αμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ, Ευλογητός εί, Κύριε,
δίδαξόν με τά δικαιώματά σου, Ευλογητός εί, Δέσποτα, συνέτισόν με τά δικαιώματά σου,
Ευλογητός εί, Άγιε, φώτισόν με τοίς δικαιώμασί σου, Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αιώνα, τά
έργα τών χειρών σου μή παρίδης, Σοί πρέπει αίνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει,
τώ Πατρί καί τώ Υιώ, καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων,
Αμήν.

(Κατά τήν πρώτην εβδομάδα τών Νηστειών ψάλλομεν τό δι' ἐκάστην ἡμέραν
ωρισμένον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, «Βοηθός καί σκεπαστής μου», προτάσσοντες
εἰς ἕκαστον Τροπάριον τόν Στίχον.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ελεησόν με.

Μετά τήν 5' ὠδήν ψάλλομεν ἀργῶς καί μετά μέλους τό Κοντάκιον, «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου,...
». Μετά τήν 9' ὠδήν, τόν Εἰρμόν «Ἀσπόρου συλλήψεως... ».
Μετά δέ τήν συμπλήρωσιν τών Τροπαρίων τοῦ Κανόνος.)

Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ') Δόξα... Καί νύν...
Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν...

Καί ψάλλομεν τό ἐπόμενον Τροπάριον μετά τών στίχων αὐτοῦ

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν
οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τόν Θεόν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν
οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείας αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ το πλήθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν
οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα. Κύριε
τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν οὐκ
ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καί ὀργάνῳ.
Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν
οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ,
Πάσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν
οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός

Αἰνεῖτε τόν Θεόν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

ὁ δεύτερος Χορός

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καί πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ομοῦ, ἀργότερον

**Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν θλίψεσιν
οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Δόξα...

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καί τήν ἀγαθότητά σου
συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν, Σῶτερ, ὑμνήσαι σε, ὄν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως
Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νύν...

Θεοτοκίον

Πολλά τά πλήθη τών εμών, Θεοτόκε, πταισμάτων, πρὸς σέ κατέφυγον, Αγνή, σωτηρίας
δεόμενος, Επίσκεψαι τήν ασθενούσάν μου ψυχήν, καί πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καί Θεῷ
ημῶν, δοθῆναί μοι τήν ἀφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη ευλογημένη.

Καί ψάλλει ο α' Χορός, τό
Παναγία Θεοτόκε, τόν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μή εγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη προστασία,
μή καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτή ἀντιλαβοῦ, καί ἐλέησόν με.

Καί ο β' Χορός
Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθηνι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον με ὑπὸ τήν σκέπη
σου. Κύριε, ἐλέησον (μ')

Ο ἐν παντί καιρῷ καί πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καί δοξαζόμενος
Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τοὺς δικαίους ἀγαπῶν
καί τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ο πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καί ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καί
ἴθνην τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἀγνισσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καί ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, κακῶν καί οδύνης, Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν
φρουρούμενοι καί ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καί εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι ευλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
Αμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ') Δόξα... Καὶ νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τήν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

Ἱερεύς Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καί ευλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.

**(Καί ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, Εἶθ' οὕτω, λέγομεν καθ' ἑαυτοῦ καί ἓνα
στίχον τῆς Ευχῆς τοῦ Οσίου Εφραίμ.)**

Κύριε, καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί ἀργολογίας
μή μοι δῶς. Πνεῦμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονῆς καί ἀγάπης, χάρισαί
μοι τῷ σώ δούλω. Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁράν τά ἐμά πταίσματα, καί μή
κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου, ὅτι ευλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Αμήν.

(Μετά δέ ταύτας, ἐτέρας μικράς ἰβ' λέγοντες καθ' ἐκάστην)

ο Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καί ἐλέησόν με

(καί πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καί τόν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Ευχῆς.)

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁράν τά ἐμά πταίσματα, καί μή κατακρίνειν
τόν ἀδελφόν μου, ὅτι ευλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Αμήν.

Τρισάγιον, Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ')

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
(Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Ευεργέτιδος)

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τὴ παραδόξω σου κηύσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθείσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σε προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξη με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ρυτπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοὶ δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τὴ μητρικὴ σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη καμῶν τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με, Καὶ πάρεσόν μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστατίς καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα, ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ρυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα, Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

(Ἀντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας, Παύσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα, τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστειλον καὶ παν γεῶδες καὶ υλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμισαν, Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νουν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον, Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας, Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ὑπερένδοξε, αἰετάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

(Κατὰ τὴν πρώτην εβδομάδα τῶν Νηστειῶν [ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαράς)] εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, τὸ τῆς ἡμέρας Εὐαγγέλιον [τῆς Παννυχίδος].)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως... κ.λ.π.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰρήνη πάσι.

**Καί τώ πνεύματί σου.
Τας κεφαλάς ημών τώ Κυρίω κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

(Καί ημών κεκλιμένων, λέγει ευθύς, ο Ιερεύς)

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, πρεσβείαις τής παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί αιιπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις τών τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, ικεσίαις τού τιμίου καί ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου, τών αγίων, ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων, τών αγίων, ενδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τών οσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημών, τών αγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ καί Αννης, καί πάντων σου τών Αγίων,

Ευπρόσδεκτον ποιήσον τήν δέησιν ημών,
Δώρησαι ημίν τήν άφεσιν τών παραπτωμάτων ημών,
Σκέπασον ημάς εν τή σκέπη τών πτερύγων σου
Αποδίωξον αφ' ημών πάντα εχθρόν καί πολέμιον,
Ειρήνευσον ήμών τήν ζωήν,
Κύριε, ελέησον ημάς καί τόν κόσμον σου, καί σώσον τάς ψυχάς ημών, ώς αγαθός
καί φιάνθρωπος.

Αμήν.

**(Είθ ούτω ποιήσας ο Προεστώς μετάνοιαν επί γής λέγει τοίς
αδελφοίς.)** Ευλογείτε, Πατέρες άγιοι, συγχωρήσατέ μοι τώ αμαρτωλώ.

**(Καί οι Αδελφοί)
Ο Θεός συγχωρήσαι σοι, Πάτερ άγιε.**

Δόξα... Καί νύν... Κύριε, ελέησον (γ'), Πάτερ άγιε ευλόγησον.

**(Καί άρχονται οι Αδελφοί ανά δύο, εις εξ εκατέρου Χορού κατά τάξιν, ποιείν τό αυτό,
καί αιτείσθαι, καί λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις άν πληρωθώσιν άπαντες.)**

Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
Υπερ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών
αδελφότητος. Υπερ τού ευσεβούς ημών έθνους.
Υπερ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
Υπερ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
Υπερ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
Υπερ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
Καί υπέρ πάντων τών προαναπαυσαμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών
ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (γ').

**(Καί λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρά τού Προεστώτος ή τού Ιερέως, ασπαζόμενοι
τήν δεξιάν αυτού. Εφ' όσον δέ γίνεται ο ασπασμός, ψάλλεται υπό τού β' Χορού)**

Τή μὲν Δευτέρα, Τετάρτη καὶ Παρασκευή εσπέρας.

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῆ κραταῖά σου χειρί, ἄλλην γάρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰὲ μεσιτείαν, οἱ κατὰ Θεοῦ τοῦ καμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων, πολλῶν, Μήτηρ του Υψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Τῆ δὲ Τρίτῃ εσπέρας καὶ τῆ Πέμπτῃ ψάλλεται, τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὄδυρομένη ἔβρα σοὶ Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πάσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

(Ὁ Ἱερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει.)

Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Αποδείπνου οφείλει γίνεσθαι κατὰ πάσαν τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστήν μέχρι τῆς Μεγάλῃς Τρίτης εσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἀτινα μόνον διὰ τὴν α' εβδομάδα εἰσὶν ὠρισμένα, τῆ δὲ Μ. Δευτέρα καὶ τῆ Μ. Τρίτῃ εσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ Τριώδια τοῦ Αποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ, «Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ...».)

Οἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις καὶ Ἡσυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστώτος, ἀπέρχονται ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν ἔνθα λέγουσι καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.)

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοποιούσιν ἀγαθοποιήσον, τοῖς ἀδελφοῖς καὶ οἰκεῖοις ἡμῶν, χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι, τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον, τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον, τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι, τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, συγχώρησον καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἔνθα ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως, Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δός αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.